

slag til § 18, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgfreds under Nr. 28, har jeg allerede omtalt, da jeg omtalte Vædringsforslagene, som vare stilledes af det ærede Medlem fra Horsens (Bajer). Vædringsforslaget under Nr. 29 er jeg tilbøjelig til at anse kun for en Redaktionsændring, som jeg i øvrigt ikke anser for at være nødvendig. Det samme gælder i fuldeste Maal om Forslaget under Nr. 30, der handler om Afsoning af Bøder, og hvor der staar i Lovforslaget blot det ene Ord „een Dag“, medens den ærede Forslagsstiller foreslaar, at der dertil skal sættes „simpelt Fængsel“. Jeg er gaaet ud fra, at denne Betegnelse „een Dag“ er fuldkommen tilstrækkelig, og Landstingsudvalget og Landstingskolen, som dog ogsaa rummer gode Jurister, har heller ikke haft nogen Tvivl i saa Henseende. Jeg regner dette Vædringsforslag til dem, som ere fuldstændig overflødige, men paa den anden Side ogsaa fuldstændig uskadelige. Derjom man paa Grund af dette og lignende Vædringsforslag vil sende Loven op til det andet Ting, kan jeg kun bringe dette ind under Begrebet unyttig Tidspilde, der er intet bundet derved. Vædringsforslaget under Nr. 31 har jo en større Betydning. Det gaar ud paa at ville udslette af § 22 Bestemmelsen om, at en Angiver kan faa Andel i Bøden. Det, der foreslaas udstødt, er jo Slutningsbestemmelsen: „Skyldes Opdagelsen en Angivelse, da kan indtil Halvdelen af Bøden tillægges Angiveren, hvis han ikke er medskyldig i Forseelsen“. I Loven om Brændevinsafgiften findes i § 50 en lignende Bestemmelse. Den lyder saaledes: „Skyldes Opdagelsen en Angivelse, tilfalder den ene Halvdel deraf Angiveren, hvis han ikke er medskyldig i Forseelsen“. Ærede Medlemmer ville bemærke, at det er ordret det samme, der er foreslaaet her, som alt er Lov for Brændevinsbrænderne, kun med den behdelige Mildnelse her, at efter dette Lovforslag kan Andel i Bøden tilstaa, efter Brændevinsloven har Angiveren Ret til at fordrø det. Naar man altsaa, uden at gøre sig Skrupler, har kunnet vedtage for saa Aar siden den langt skarpere Bestemmelse i Brændevinsloven, forekommer det mig, at man dog nu kan lade denne mildere Bestemmelse i Ølstatloven gaa upaa-talt hen, saa meget mere som jeg ikke skønner rettere end, at det er en Bestemmelse, der ikke kan undværes. Der vil dermed være afstaaet et af de virksomste Midler til at komme til Kundskab om de Ulovligheder, der begaaes. Om vedkommende Angiver faar noget pekuniært Udbytte af sin velvillige

Angivelse, beror paa Tolbvesenet. Han har ikke nogen Ret dertil saaledes som efter Loven om Brændevinsbrænderierne. Jeg skal paa ingen Maade tage Angiveriet overhovedet i Forsvar og endnu mindre Angiveriet, der ere grundede paa Forventningen om at gøre sig pekuniære Fordele; men jeg tror, at det er et af de virksomste Midler til at undgaa, at der bliver begaaet Ulovligheder, og, som allerede før udtalt af mig, er det de hensigtsmæssigste Bestemmelser at træffe til at hindre Forsøg paa Ulovligheder; det er langt hensigtsmæssigere at træffe Bestemmelser i denne Retning end at troste sig til, at naar Ulovlighederne ere begaaede, maa vedkommende bøde derfor. Subsidiært er det foreslaaet, at Bøden kun kan gives Angiveren, naar Forseelsen er begaaet i den Hensigt at besvige Statskassen. Derjom det overhovedet var let at føre et saadant Bevis, kunde der være adskilligt, der kunde tale derfor, men jeg skal formene, at det kun vil lykkes i et forholdsvis lidet Tal af de Tilfælde, hvor Hensigten virkelig har været til Stede. Efter dette vil man altsaa være udelukket fra at benytte Angiveriet eller i alt Fald fra at belønne Angiveren, med mindre der kan føres Bevis for den svigagtige Hensigt. Et saadant Bevis vil det være ganske overordentlig vanskeligt at føre, og jeg formener, at det kun vil lykkes i et forholdsvis ringe Antal af de Tilfælde, hvor svigagtig Hensigt har været til Stede. Saa kommer jeg til sidst til Vædringsforslag Nr. 36, som gaar ud paa at forandre Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden fra Oktober til November. Jeg har gættet noget paa, hvad egentlig Meningen var dermed. Den ærede Forslagsstiller har nu givet Oplysning derom. Det er, for at Lovgivningsmagten kan have Oktober Maaned i dette Aar til at ændre og forbedre det her foreslaaede Forslag. At jeg selvfølgelig ikke kan anbefale Forslaget til Vedtagelse med denne Begrundelse, er klart. Jeg maa fastholde, hvad jeg allerede udtalte i Gaar, at Lovforslaget har været undertastet en omhyggelig og indgaaende Prøvelse i det andet Ting ikke blot i denne Samling men ogsaa i forrige Samling, hvor det blev vedtaget ved 3dje Behandling og saaledes gjort fuldt færdigt fra det andet Tings Side. Naar man saa vil sige, at det ikke var det Forslag, der var for i Fjor, som her foreligger, men at det nu er noget helt andet, saa maa jeg erindre om, at det andet og mere, der er foreslaaet her, er, hvad jeg angav ved første Behandling, navnlig Bestemmelserne om, at skattepligtigt Øl skal beregnes efter Alkoholgraden i